

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **M. A.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem P.
zastoupená Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti sdělení žalovaného o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele ze dne 6. 4. 2022, č. j. OAM-17617-10/ZM-2022,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení odvolání proti sdělení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele ze dne 6. 4. 2022, č. j. OAM-17617-10/ZM-2022.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala přezkoumání sdělení žalovaného o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele ze dne 6. 4. 2022, č. j. OAM-17617-10/ZM-2022, jímž žalovaný v návaznosti na oznámení žalobkyně doručené dne 28. 2. 2022 ve smyslu § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) sdělil, že podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 téhož zákona pro zaměstnávání žalobkyně na pracovním místě Seřizovač montážní linky u zaměstnavatele Gerresheimer Horsofsky Tyn spol. s r.o. nejsou splněny. S podanou žalobou žalobkyně spojila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a na vydání předběžného opatření.
2. Podle § 2 a § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

je zvláštní zákon.

3. Soud zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, a zaměřil se na povahu přezkoumávaného správního aktu. Podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců platí, že *Ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přiblíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.*
4. Podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se na řízení podle § 42g odst. 7 až 11 téhož zákona nevztahují ustanovení částí druhé a třetí správního řádu.
5. Dle ustálené rozhodovací praxe se v případě sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele jedná o **správní rozhodnutí**. Z nedávného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41, plyne, že předmětné sdělení představuje autoritativní rozhodnutí deklaratorní povahy, jímž se staví najisto, jaké důsledky nastanou ex lege – zda cizinec může na území oprávněně pobývat a vykonávat zaměstnání u nového zaměstnavatele, nebo zda se na oznámení hledí, jako by nebylo učiněno. To je pak významné i z hlediska platnosti pobytového oprávnění cizince (srov. § 63 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců). Zároveň se jedná o do značné míry formalizovaný úkon žalovaného. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že „sdělení podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců je správním aktem způsobilým být předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. Tyto závěry jsou platné i ve vztahu k zákonu o pobytu cizinců s účinností od 2. 8. 2021. Vyloučení použití části II a III. správního řádu na řízení podle § 42g odst. 7 až 11 zákona o pobytu cizinců totiž nemá vliv na povahu přezkoumávaného aktu z hlediska soudního řádu správního.“ (bod 20).
6. S ohledem na přezkumnou pravomoc správních soudů, která má nastupovat až po vyčerpání prostředků nápravy dostupných v rámci veřejné správy, **posoudil soud podání žalobkyně jako odvolání**, neboť měl-li by zákonodárce v úmyslu vyloučit přípustnost odvolání proti sdělení dle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců (obecně danou v § 170b odst. 1 tohoto zákona), musel by tak učinit výslovně (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/04).
7. Podle § 46 odst. 5 s. ř. s. platí, že *podal-li návrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.*
8. Jelikož proti napadenému rozhodnutí bylo přípustné odvolání, je zřejmé, že byly naplněny podmínky pro postup soudu podle § 46 odst. 5 s. ř. s. (žalobkyně podala žalobu proto, že se řídila nesprávným poučením žalovaného o nepřípustnosti odvolání proti napadenému rozhodnutí). Z tohoto důvodu soud výrokem I. usnesení žalobu odmítl a výrokem II. věc postoupil k vyřízení odvolání Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako orgánu příslušnému. Včasnost odvolání se v souladu s § 46 odst. 5 větou poslední s. ř. s. odvíjí od včasnosti podané žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

9. Protože soud o odmítnutí žaloby a postoupení věci Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodl bez zbytečného odkladu po obdržení podání, nerozhodoval již o návrzích žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě a na vydání předběžného opatření. Ve věci oznámení žalobkyně o změně zaměstnavatele není s ohledem na podané odvolání pravomocně rozhodnuto.
10. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem III. tohoto usnesení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. května 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu